

Lieta C-392/08

Eiropas Komisija pret Spānijas Karalisti

Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/82/EK — Tādu smagu nelaimes
gadījumu briesmu pārzināšana, kas saistīti ar bīstamām vielām — 11. panta
1. punkta c) apakšpunkts — Ārējo operatīvās rīcības plānu izstrādes
pienākums — Terminš

Ģenerāladvokātes J. Kokotes [<i>J. Kokott</i>] secinājumi, sniegti 2009. gada 10. decembrī	I - 2539
Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 25. marta spriedums	I - 2547

Sprieduma kopsavilkums

*Vide — Tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšana, kas saistīti ar bīstamām
vielām — Direktīva 96/82
(Padomes Direktīvas 96/82 11. panta 1. punkta c) apakšpunkts)*

Ārējo operatīvās rīcības plānu, kas ir norādīti Direktīvas 96/82 par tādu smagu nelaiemes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas, 11. panta 1. punkta c) apakšpunktā, izstrāde ietilpst vairāku posmu procesā, kas, pirmkārt, iekļauj uzņēmumu, kuros atrodas bīstamas vielas lielos daudzumos, vadītāju veicamo iekšējo operatīvās rīcības plānu izstrādi un vajadzīgās informācijas iesniegšanu kompetentām iestādēm, otrkārt, minēto ārējo operatīvās rīcības plānu izstrādi, ko veic šīs iestādes, un treškārt, iekšējo un ārējo operatīvās rīcības plānu pārskatīšanu un vajadzības gadījumā grozīšanu un atjaunošanu, ko attiecīgi veic minētie uzņēmumi un minētās iestādes.

Ir taisnība, ka attiecībā uz pirmo un trešo no šiem posmiem minētās direktīvas 11. panta 1. un 4. punktā termiņš nav paredzēts. Tomēr tas, ka ārējo operatīvās rīcības plānu izstrādes termiņš šajā normā nav noteikts tieši, pats par sevi nenozīmē, ka to izstrādes pienākuma izpildei dalībvalstīm nav noteikts nekāds termiņš.

No pastāvošās savstarpējās saistības starp iekšējiem un ārējiem operatīvās rīcības plāniem,

kuru koordinēšana nodrošina direktīvas 11. pantā paredzētā mehānisma efektivitāti, izriet, ka ārējie operatīvās rīcības plāni kompetentām iestādēm ir jāizstrādā termiņā, kas, no vienas puses, neapdraud minētajā pantā paredzēto normu lietderīgo iedarbību, bet kurā, no otras puses, tiek ņemts vērā šo plānu pabeigšanai nepieciešamais laiks, tātad pienācīgā termiņā no uzņēmumu vadītāju nepieciešamās informācijas iesniegšanas brīža.

Turklāt, lai gan ir taisnība, ka atbilstoši minētās direktīvas 11. panta 1. punktam pienākums izstrādāt ārējos operatīvās rīcības plānus ir saistīts ar attiecīgo uzņēmumu vadītāju pienākumu kompetentajām iestādēm sniegt informāciju, kas ir vajadzīga, lai šīs iestādes šos plānus varētu izstrādāt, tad tomēr ar šo pašu normu dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt, lai minētie uzņēmumi vajadzīgo informāciju sniegtu paredzētajos termiņos. Šādos apstākļos ārējo operatīvās rīcības plānu neesamību nevar attaisnot ar to, ka vajadzīgā informācija kompetentajām iestādēm minētajos termiņos nav tikusi sniegta.

(sal. ar 13., 14., 17., 21. un 25. punktu)